

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Borisori neînfrânate nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
trimite.
Biroul de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Hudolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(Ho. Maas), Heinrich Schölek, Alois
Berndt, M. Dukes, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Aulon-Meier, Eickstein-Bernad;
în Frankfurt: G. L. L. Daus; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmonică pe o coloană 8 or.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Scelame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II

Nr. 271

Brașov, Sâmbătă 10 (22) Decembrie

1888.

Brașov, 9 Decembrie v.

Cunoscutul scandal, ce l-au înscenat nu de mult soviniștii din dieta ungară în contra deputatului național sâsesc Steinacker, fără îndoială că n'a fost numai efluxul intoleranței și al fanatismului celor ce l-au înscenat, ci a urmărit și un scop practic politic.

Acest scop s'a dat pe față imediat, când afară de dietă câțiva colegi ai lui Steinacker l-au tras pe acesta la răspundere în camera de comerț și de industrie, l-au dăscălit și l-au amenințat, până ce în cele din urmă s'a rugat de iertare și s'a plecat capul înaintea purtătorilor opiniei publice ungurești.

Alta este întrebarea, dacă deputatul Wahrmann și cu soții săi au prevădit orî nu această rușinosă capitulare a deputatului sas. Destul că scopul lor învederat a fost de a teroriza pe toți deputații sași din dietă, ca să nu mai cuteze a-și rădica vocea cu curajul bărbătesc al convingerii în contra nefastului sistem de guvernare de adî.

Se vede că compatrioții noștri sași din Ardeal au sîmțit, care era adevăratul scop al tacticii soviniștilor unguri, cari se prîcepu foarte bine a băga spaimă și frică în cei mai slabi. De aceea organul de căpetenie al partidei naționale sâsesc a venit și după ce a caracterizat procedura violentă și intolerantă a celor din dietă față cu Steinacker și a des-avuat purtarea acestuia față cu camera de comerț, declarându-l de „politicesc mort”, a declarat că a sosit momentul ca Sasii „să chibzuiască dacă mai este loc pentru reprezentanții poporului lor în corpul legiuitor al Ungariei și dacă datoria mai înaltă nu le demandă de a re-

nunța a mai lua parte la desbaterile acelu corp, în care liberul cuvînt al reprezentanților poporului sâsesc nu mai află ascultare și pricepere.”

După această declarație bărbătescă a organului național sâsesc se aștepta cu drept cuvînt, că partida națională sâsescă va lua pozițiune hotărîtă și energică față cu teroristii unguri, dovedindu-le clar și limpede, că nu și-au ajuns scopul de a înfrica pe Sași, ca să nu mai cuteze a aduce înaintea forului dietei nici măcar dorințele și gravaminele poporului sâsesc.

Ocaziune de a face acesta li s'a oferit Sașilor la noua alegere ce aveau să se severscă în cercul Cisnădiei, care rămase vacant, după ce Steinacker și-a depus mandatul său de deputat.

Noua alegere s'a făcut în 16 a lunii curente, dîr așteptările, ce au fost legate de ea, s'au împlinit numai în parte și foarte ne-complet.

Adevărat că alegătorii cercului Cisnădia au accentuat în punctul prim al declarației lor adîncă lor părere de rău, că „respectul opiniilor streine fără de care nu pîte exista o adevărată libertate, s'a înlăturat în mod vrednic de compătim, care deșteptă cele mai grele temeri, prin incidentele din ședința dietei dela 23 Noemvre a. c.”, dîr discursul-program al nou alesului deputat al Cisnădiei br. Eugen Salmen n'a susținut cum se cuvine declarațiunea alegătorilor sași, cu tîte că densul a primit a fi ales pe basa programei partidei naționale sâsesc.

D-l Salmen a aflat de bine ca într'un asemenea moment, când se cerea să ia poziție energică față cu teroristii din dietă în numele partidei sale, să facă un

fel de promisiune pentru viitor de bună și leală purtare a Sașilor.

„Noi Sașii — dîce Salmen — trebuie să dovedim lumii, căt se va put de clar, că nu numai ne alipim cu credință de gîntea noastră germană, ci că ne împlinim totdeuna și datoria, care ne demandă să fim cetățeni fideli ai patriei ungare, ai statului ungar, că purtăm în inima noastră interesele lui generale și lucrăm astfel pentru ele, ca orî și ce alt cetățen ungur.”

Ar fi foarte trist dacă Sașii ardeleni ar mai av lipsă să dovedescă încă de aici încolo lealitatea lor! Ce însemnă dîr promisiunea deputatului Salmen?

Foia apponyistă „Budap. Tagblatt”, care o numește un „vot solemn” o și caracterizează ca un fel de retragere dinaintea terorismului unguresc și o explică așa, ca și când Sașii ar vî să dovedescă lealitatea lor, căutînd o înțelegere cu guvernul, sîu întrîndu chiar în partida lui.

Pîte era mai potrivit dacă toia ungurescă opozițională caută sorgintea „votului solemn” al deputatului Salmen, în faptul că densul este consiliar ministerial pensionat. Atunci se lămurea lucrul mai bine, decât prin sfaturile, ce le dă aceeași foia Sașilor, ca să întrebunze tîte ocaziunile spre a accentua în dietă în mod solemn lealitatea lor, dacă vor să scape de orî-ce bănueli.

Dacă ar urma acestui sfat, deputații sași ar trebui de cîte orî își deschid gura în dietă să facă cîte o declarație de lealitate.

Etă ce absurde așteptări se pot naște dintr'o politică neresolută și șovăitoare!

DIN AFARĂ

Se comunică din *Belgrad*, că ofi-
cieri sîrbi primesc de cîteva zile instruc-
țiune în *limba rusă*. Organul lui Ri-
stici comentă acest fapt în sens a-
mical Rusiei, fiindcă interesul comun
al ambelor națiuni și *realizarea idea-*
lului ruso-sîrb pretinde o cooperare chiar
și pe câmpul de bătăi.

După o scire din Londra, *Osman*
Digma, capul trupelor madiste, ar fi
declarat, că e gata să libereze pe *Emin-*
pașa și pe *Pașa cel alb*, care se crede
a fi *Stanley*, cu condițiune, ca *Suakimul*,
care e ocupat de Englez, să i-se pre-
dea lui, altfel amîndoi prizonierii vor
fi uciși.

Guvernul și parlamentul german
se ocupă mereu cu *cesiunea ostaficană*.
Contele Herbert Bismarck a dat lămu-
riri în comisiunea bugetară, dîr se ob-
servă cea mai strictă discrețiune. Cre-
dința e, că societatea germană ostaficană
e totală nenorocită și politicescă și în
privința financiară. Dacă e vorba să se
păstreze partea litoralului ocupat de a-
ceastă societate, blocada nu e de ajuns,
ci e necesar să se mai ocupe vîr'o pa-
tru puncte litorale, între care *Bagamoyo*
și *Pangani*, și adică nu prin trupe ger-
mane, ci prin trupe înrolate dintre alte
rase, anume Chinez sub conducerea ofi-
cerilor germani. E vorba d'a se duce
sublocotenentul *Wissmann* pe la începutul
lui Ianuarie la *Zanzibar*, ca să în-
roleze trupe, renunțîndu-se la planul
d'a se elibera *Emin-Bei*, despre care se
crede, că e prins împreună cu *Stanley*
de *Osman Digma* și duș amîndoi la
Chartum. Se mai anunță din *Hamburg*,
că autoritățile marine din *Kiel* și *Wil-*
helmshaven fac pîrgătiri, ca să echi-
peze și să înarmeze în cea mai mare
grabă cu puse cu repetiția trupe de vo-
luntari pentru Africa, dîndu-le și tunuri
mici. Aceste trupe nu se înrolează din-
tre soldați germani, ci din mercenari
străini, cari sînt în stare să supor-
te clima africană.

Dînădile *Regele Oskar al Suediei*
și *Norvegiei* a fost numit colonel al

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(2)

Un episod din viața lui Avram Iancu.

Drumul către Ardeal îl luă îm-
peratul din Orșova prin Lugos. Pe
osea de către Făget sta desă popo-
națiunea valahă. În Cosova împăratul
adresă popii din sat cuvintele amicale
și ceru un pahar cu apă, căci ardea
sole. „Escelentă apă”, dîse împăratul
cătră Grünne, după ce o beu, „dîr pre-
cum se vede e singura binecuvîntare a
acestui ținut.” În adevăr, fîșia de pî-
mînt dela Făget până la granița Ar-
dealului e deluroasă și cu surpături din
apelor, așa că lucrul Valahului
iară răspîtit, încât destul de
se află în nevoie, d'a nu-și vedea
id la foc.

a Cosovița, în granița Ardealului,
au pe monarhul, sub conducerea
atorului Schwarzenberg, un mare
de notabili ardeleni. Schwar-
z, fiul invigătorului dela Lipsca,

era amic al Maghiarilor; întreținea
cu aristocrația ardelenă relații plăcute
și număra între amicii lui Deak. Influi-
nței lui Schwarzenberg e a se ascrie,
că parte din aristocrația națională (ma-
ghiară) a Ardealului a luat parte
la ovațiuni cu ocaziunea călătoriei împe-
ratului, de când în Ungaria aristocrația
a strălucit în absența ei. Dintre no-
tabili adunați prin Cosovița, au fost în
mod special distinși de împărat prin
vorbi mai lungi Metropolitul român
Șaguna și Ladislau Barcsay.

Din Cosovița împăratul merse către
Deva dealungul Mureșului, pe vechia
șosea militară, care odinioară rîsunase
sub pasul de aramă al legiunilor Ro-
mei. Împăratul era răpit de tabloul
caleidoscopic al regiunii Mureșului,
una după alta striga el: „Măreță bu-
cată de pîmînt!” Nu e mirare, căci
în apropierea Devei, unde despicătura de
munte a Caianului se nclină lîngă
regiunea Mureșului, din depărtare își su-
ridă albastrele șiruri ale Alpilor Rete-
zatului, se întinde ca o grădină a lui Dum-
neșu un mîreț ținut colinos cu pî-
rae murmurătoare, cu pajiști verzi, cu fî-

șii păduroși și cu vine surîdătoare, așa
dîcînd esența Ardealului, în cel mai
mic spațiu un resumat al întregu-
lui.

Foiletonistul maghiaron continuă
apoi astfel:

Dela Deva împăratul își îndreptă
mersul spre lumea montană a Zaran-
dului și a regiunii de aur a Transilva-
niei. De când Transilvania fu alipită prin
sute de lupte la vechiul imperiu al
Habsburgilor, a călcat pentru întîia-
oară un domnitor austriac pe acest
pîmînt vulcanic. Este un petec de
pîmînt romantic-selbatic, aspru și
neroditor. Satele sîrăcișcioase, risipite
adeseori în depărtări de miluri prin munți,
sînt încunghurate de lupt urlători în
decursul ernii zăpădoșe. Pe locitorul
valach, așa numitul Moș, îl privește
palida fantomă a grijei peste umeri, când
se află la lucru. Moșul, care merge în
pași lîngă înderatul călușelului său încă-
cat cu vase de lemn și cu cercuri, este
pe șesul Ungariei, unde și schimbă pro-
ductele sale cu bucate, o figură perma-
nentă și dela revoluțiunea din 1848 pu-
țin populară. „Te ia Moșul”, cu aceste

cuvinte spăria țeranca maghiară pe co-
pilul sglobiu.

În anul 1848 ei își întorseră ar-
mele asupra Ungurilor, formară bande,
un corp liber infernal. Conducăto-
rul spiritual al întregii mișcări a
fost acel bărbat sîrbătorit de Valah
în prosă și în poezie *Avram Iancu*, nu
așa însemnat, precum îl glorifică Ro-
mânii, dîr nici așa de neînsemnat, pre-
cum îl calumniază compatrioții mei un-
guri. El a fost un bărbat cu o sci-
ință mai presus de nivelul obișnuit,
un naționalist estrem, al cărui timp
de studii căd în cercul ideilor ace-
lora, a căror combatere o declară el
de problema vieții sale; el n'a fost
nic decum o natură închisă în sine, căci
activitatea și dispozițiunea sa sta în con-
tradicere. Când l'am cunoscut eu pela
mijlocul anului 1860 în casa vice-comi-
telui din Zărand, Hodoș, nimica nu
mai sîmna la el cu înțonatul „rege
al munților” de odinioară — el de-
cuse rău. Imbojorarea (roșța) nasului
sîu dedea pe față cauza căderii sale.
Cădînd tot mai adînc, își încheia
viața într'o stradă a Bai-de-Criș, într'o

unui regiment austriac. Regele Oskar la rândul său a numit în zilele acestea pe *Monarchul Francisc Iosif* în gradul onorific de general în armata svediană.

„Grașdanin” comunică o scrisoare ce a adresat-o *Principele Muntenegrului* Archiepiscopului *Nikanor* din Cherson, ca răspuns pentru trimiterea operelor prelăților bisericesci rusești. În scrisoare se dice între altele: „Credeți-mi, Prevenabile d-le Archiepiscop, că eu și toți Muntenegrenii mei suntem devotați cu toată inima și fără rezervă Rusiei ortodoxe înrudite și apropiată simțimintele frățesci ale poporului rusesc, care ni-a dat diferite dovezi de amiciție. Steagul sfânt comun al ortodoxiei și înrudirea de sânge formeză o legătură între noi. Această legătură mi se servește ca stea conducătoare și sigură garanție, că eu cu ajutorul Celui Atotputernic pot privi fără frică în viitor și pot conduce liniștit în prezente destinele poporului încredințat mie de Providență.”

Catolicii din Belgia au făcut în Gent o *manifestațiune* în favoarea restabilirii *dominațiunii lumesci a Papei*. Au fost de față Episcopul Lambrecht din Gent ca președinte, Episcopii din Lüttich și Tournay. Senatorul Lammens, suindu-se la tribună, duse că nu e destul să se roge catolicii pentru Sfântul părinte ci trebuie să se ridice unanim vocea, ca să i se restituie bisericii și Papei drepturile încălcate de revoluțiune. După ce catolicii germani, olandezi și spanioli au premersu cu exemplu atât de energic, catolicii belgieni nu pot să rămână îndărăt. S'a votat apoi unanim un protest, prin care se cere restabilirea dominațiunii lumesci a Papei avându a se înțelege între sine puterile pentru aceasta, în interesul ordinii și al civilizațiunii.

SCRIRILE DILEI.

Ministrul unguresc de culte și instrucțiune a prezentat în ședința camerei deputaților dela 15 Decemvre n. a doua parte a raportului său despre *instrucțiunea publică în Ungaria*. „Nemzet” vorbindu despre acest raport, dice cu privire la instruirea limbei maghiare în școlile medii nemaghiare: „Peste tot este îmbucurător raportul comisarilor ministeriali, că în școlile nemaghiare rezultatul din limba maghiară e din an în an mai mare. Nu-i vorba, și rezultatul în celelalte limbi crește în raport cu trecutul, dar nu ajunge — cel puțin în general — trepta, ce au ajuns-o celelalte științe.”

Adecă cum a ajuns „știința” lim-

bei unguresc! Ce iluzii deșarte pentru maghiarizatori!

***
Societatea ungurescă a Stului Ladislau și-a ținut în Pesta adunarea sa anuală. Episcopul Schlauch a ținut vorbirea de deschidere. Din raportul notăm: membrii sporesc, dovadă veniturile anuale; în anii cei dintâi numărul veniturilor anuale era de 15,000 fl.; în cursul timpului veniturile au scăzut la 2000 fl.; în timpul mai recent, anume în 1887, veniturile au fost aproape 20,000 fl. Despre activitatea societății ne spune raportul: se întrețin școlile catolice unguresc, biserici și comunități în toate țările vecine din ostul Ungariei, precum și în țară, prin subvențiuni permanente ori din casă în casă. Pentru catolicii unguri din *București* s'a înființat o parohie dotată cu 4000 franci pe an; școala populară ungurescă a reuniunii de gimnastică, care numără 300 de școlari, primește pe an 1250 franci; institute de învățământ și preoți în Hațeg, Mostar, Craiova, Ploesti, Adrianopol, Filipopol și în alte localități, precum și misiunile în China primesc ajutoare dela societate, care cheltuieste pentru aceste scopuri 5800—6000 fl. pe an.

***
În „Pester Lloyd” Nr. 337 cetim: „*Societatea filologică* țină adunare după amiază sub președința lui Emil P. Thewrewk în ședință. Alexiu Kalman ceti o critică asupra cuvintelor streine și scrierei dreptului la Unguri, și pledă, ca în limba ungurescă să se scrie chiar cuvintele streine după sistemul unguresc, folosindu-se literile y, x, ch și ä. Dr. Geza Nemethy vorbi despre raporturile filologice clasice „patriotice” către filologia streină și accentuă ca un semn îngrijitor, că numeroși filologi unguri își compun operele lor în limba germană. Auditorul a aplaudat.”

Caracteristic!

***
Din *Siria* ni-se scrie despre rezultatul alegerii de preot ce s'a făcut acolo la 27 Noemvre: „Devenind parohia noastră vacantă prin încetarea din viață a preotului Liviu Beleda, s'a publicat concurs pentru ocuparea ei și au concurat trei candidați, toți de clasa I. Majoritatea voturilor a intrat în vârstă *Ionu Petranu* din comuna Musca, comit. Aradului, teolog și absolvent al facultății filosofice din Budapesta, er de prezente profesor la gimnaziul din Brașov.”

Li adresăm d-lui Petranu felicitările noastre.

***
În părțile *Seghedinului* casele nu sunt tocmai scumpe. După cum cetim în „*Erdelyi Hirado*”, un proprietar din

Seghedin a dat o casă chiar pe nimic numai să poată scăpa de ea. Nu cu mult mai scumpe sunt proprietățile imobile nici în H. Szoboszlo, unde zilele trecute s'a licitat un loc de casă, obținându-se pentru el prețul de 1 cr. Cumpărătorul a fost primarul.

***
În ședința dela 14 Decemvre a camerei comunelor din Anglia s'a dezbătut și s'a primit cu 167 voturi contra 160 proiectul de lege al lui Stevenson, care, cu excepțiunea Londrei, interzice în întreaga Anglia vânzarea beuturilor spirituoase în zi de Duminecă.

***
Pentru construirea podului de fier *Clusiu*, în orașul a hotărât să ia dela *Kulturreglet* 50,000 fl. Afacerea s'a rezolvată între ambele părți și se va prezenta adunării generale spre aprobare.

***
Procesul de presă intentat de „*Ellenzek*” contra lui „*Erdelyi Hirado*”, ce era să se pertracteze la 19 Decemvre n., s'a amânat pe timp nehotărât, fiindu acuzatorul Miklos Bartha bolnav.

Vederile deputaților Grünwald Bela și Ludovic Mocsary asupra cestiunii naționalităților.

(Estras din capitolul XI al opului „*A régi magyar nemes*”, scris de d-l Ludovic Mocsary.)
(Urmare.)

Din conceptul de stat al naționalității poate să urzeze și aceea, ca cineva să pună prea mare pondă pe reslățirea esteriore a naționalității de stat, fără ca să bată mult capul cu aceea, decât în privința interioară a ei rămâne ore întregă, curată și fidelă caracterului ei original. În sensul acestui concept unitatea de limbă este lucrul principal, er ce privește limba unitară, acesta e o cestiune de a dona mână. Față cu acest concept se poate cugeta și aceea, că o limbă prin reslățirea ei de-a valma, sau fiă și numai în dimensiuni mari, trece prin mari schimbări, ceea ce în cele mai multe cazuri este sinonim cu stricarea. Poate să se realizeze dicerea: primește pe Slovacul în casa ta și el te va da afară din ea. Îmulțirea tesaurului de cuvinte și așa este din firea sa un lucru dificil, aici însă nu e vorba de pericolul ce s'ar pute întâmpla prin mulțimea de inovațiuni ale neofitilor; pe calea traducerilor rele vin, pe urma unor vorbe introduse, tot felul de *ismus-uri* (înțeleg terminatiunea în ismus, cum ar fi absolut-ismus, catolic-ismus etc.), cari adeseori au o natură atrăgătoare pentru urechia omului, mai întâi sboră din gură în gură poate mai mult numai ca din glumă, până când în fine se viră

în limbă și pentru tendința de a-le termina deja a întârziat timpul. În fine se amestecă și formele limbei așa că stricăciunea devine perfectă.

Împreună cu limba însă se schimbă și caracterul național; acesta — în cazul când limba se reslățește de-a valma — poate să urzeze pe două căi, una este comuniunea de limbă, alta amestecul nemijlocit intrând indivizi streini în șirul membrilor naționalității. Aceștia pot să aducă cu ei neprețuite accidente pentru capitalul moral și spiritual al națiunii, dar din punctul de vedere al curățeniei limbei și al rămânerei întregi a caracterului național nu se poate recomanda în de-ajuns: *Caveant consules!*

Astfel de admoțiuni sunt luate peste umăr din partea omenilor conceptului de stat. Ce le pasă lor; să se reslățească numai aceea limbă unitară așa ca să serve ca mijloc al uniunii de stat! Poate încă mai ușor se va reslăți, decât va lăsa din originalitatea, din proprietățile ei. Din asta cauză se pare a fi mai potrivit scopului, ca să se stergă colțurile acelea caracteristice, să se netezească marginile acelea aspre și îmbucătățite, pentru ca streinul să poată intra mai ușor, să se poată asimila mai cu ușurință și transformatiunea să nu pară a fi împreunată cu așa mare greutate.

Cu totul contrar este punctul acela de pornire, după care naționalitatea este scop, și după care limba cu proprietățile ei și afară de ea tot felul de proprietăți naționale sunt privilegii, ca și cum ar fi oglinda celei mai interne naturi a omului. Acesta nu voese să omită nimic din caracterul original al naționalității, nu voese să primescă nimic din ceea ce este strein, ba încă voese să se reîntoarcă direct la izvorul original al proprietăților naționale, scrutează cu îngrijire originea naționalității, ia înainte numele cele vechi, ori cât de păgănesc sunet ar avea, ia îmbrăcăminte vechi, obiceiurile vechi. Acest punct de pornire caută purismul în limbă și în toate celelalte caută nise bariere, prin care să se poată deschili de celelalte. Noroc, că civilizațiunea generală și necontratabila înaintare a ei pune o stavilă acestei mișcări de naționalitate, care tinde la ridicarea tuturor feliurilor de linii demarcatore acute, și o împiedică încât va de a merge până la extremul, la care e aplicată să meargă.

Este așa-dacă o deosebire între punctul de pornire al lui Grünwald Bela și între acela, ce este exprimat astăzi în tendințele singuraticelor naționalități, sau e deosebire între conceptul de stat și între conceptul național al cestiunilor de naționalitate. Și

beții cumplită de rachi se duse pe cea-laltă lume.

Împăratul apucă spre Zarand peste Săcărâmbu, care localitate o declară *Bernhardt Cotta* de cel mai frumos sat din Europa. De aci merse călare la Bradu într'un tempo, care nu era cu mult mai prețios decât renumita și gigantică cavalcadă a regelui Carol XII dela Bender la Stralsund.

Bradul este centrul regiunii de aur a Transilvaniei; de două mii de ani se străduiesc aci omenii cu zel înfocat spre a-și stăpâni sfânta sete de aur. Lângă podul, care se întinde peste vijele Crisului, salută directorul băilor în fruntea bășilor adunați pe împărat. Directorul avuse o di rea. Tocmai în mijlocul cuvântării îl lăsa memoria pe jos, urmă o pauză înfloritoare, căreia bășii în mod spontan îi puseră capăt printr'un energie întru noroc!, care împrejurare făcu, ca domnitorul, care privea la adunare cu toată serioșitatea, să-și încrețească puțin buzele spre un suris amical.

Apröpe 18 ore a ședut împăratul

în ziua acesta călare. Schinteindu calul din potcove merse prin Baia-de-Crisu spre Halmagiu, apoi pe o potică de munte spre vârful muntelui Găina. Aicea, la o înălțime de 5000 de urme peste suprafața mării, se ține din vechime renumitul *tergu de fete*. După ideea Moților numai o logodnă încheiată pe muchea muntelui Găina poate să aducă adevărată fericire românească.

În onorea împăratului se țin pe Găina o mare sărbătoare populară. Într-o poporațiune a Moților din partea vestică a Zarandului alergase aci cu copiii cu tot. Cufundat în gânduri privea împăratul cu ochii neclintiti la vâlmașela figurilor semisălbatică, la jocurile cu totul deosebite: „*Călușarul*”, pe care-l jucară 12 bărbați cu măciuci lungi în mână, „*Ardeleana*”, „*Pe-picioru*”, asculta cântecele românesc, dialogurile în poezie ale celorl amorosați în ferăstrău în ușa casei.

„Nu este aci Iancu?” întrebă împăratul cu uimire, când adunarea Moților, cea c'am pistriță, își manifestă respectul său înaintea domnitorului. O stea fatală se clătina pe deasupra capu-

lui „*regelui munților*”, el nu întâlne pe împăratul, el însuși ascrisese acesta simpatiei lui Schwarzenberg pentru Maghiari, că nu i-a fost permis să fiă interpretul sentimentelor poporului român înaintea monarhului. În faptă însă lucrul stă cu totul altfel, căci Iancu făcea parte din aceia, cari mai curând lasă 10 adevăruri decât o minciună. Căsu însuși, care este cunoscut numai unui cerc de inițiați, s'a petrecut destul de dramatic; împăratul avea să rămână peste noapte după scoborirea de pe muchea muntelui Găina în Vidra, în casa tatălui lui Iancu, care era un pădurar cameral (al erariului) cu bunică dare de mână.

Iancu așteptase pe monarh în casa părintescă. Der înzadar, căci în ora din urmă se luară alte dispozițiuni de călătorie. Împăratul trecu în galop mare prin Vidra, fără să se oprească, și la 10 ore noaptea ajunse în Câmpeni și se culcă numai decăt. Comandantul gendarmeriei din cortegiul împăresc, cu numele *Löwenhardt*, care astăzi mai trăiesc în Deva, primise dela comitele *Grünne* ordinul strajnic, ca să veghizeze

ca împăratul să dormă neturbat. *Grünne* însuși ședă împreună cu *Schwarzenberg* și cu câțiva oficiali la o masă în grădină; ei discutau întâmplările zilei. Era o noapte cu lună, căldică și liniștită de o pompă melancolică, precum o aduce dricul verii în părțile acestea, precum au vădu o ochi omenesc de vechi frumoasă și tristă.

Va fi fost poate apröpe 11 ore din noapte, când veni Iancu pe un cal plin de spumă în fuga mare.

— „Eu sunt pentru astăzi citat la audiență”, duse el către *Löwenhardt*, „anunță-mă.”

— „Maiestatea Sa s'a culcat.”

— „Anunță numai, că Iancu este aici, celelalte vor urma de sine.”

Löwenhardt, pe care diplomația sa față de renumitul tribun îl lăsa însciat pe *Grünne* despre această întâmplare. Acesta îi dete o instrucțiune care numai lăsa nimica de dorit în privința clarității sale. *Löwenhardt* luă Iancu de braț, îl duse la poarta curții îl rugă energic, ca să o privească din afară, și o închise după el.

această deosebire, ce este între cele două puncturi de pornire sau concepte, poate să-și aibă și urmările sale practice și încă foarte însemnate. Grünwald Bela nu ia notiță despre acea deosebire și descrie punctul său de plecare, ca și cum prin el s'ar alătura direct la ideea de naționalitate, ce formeză una din ideile dominante ale secolului al XIX-lea. Și această o și poate face într'un câtu cele două concepte schițate de mine, adică conceptul de stat și conceptul național, coincid în însemnata lozincă „un stat, o naționalitate”. Conceptul de stat însă, cum este acela al lui Grünwald Bela, potențiază în mod însemnat ponderositatea ideii de naționalitate, mărește în mare măsură pericolul cestiunei de naționalitate, singur această împrejurare este ce-l face în măsură foarte mare și în adevăr periculos.

Să auzim, cum caracterizează el însuși această politică: „Secolul al XIX-lea pretinde, ca baza statului s'o formeze individualitatea națională. Și urmarea acestei lozince este, că desmembră statele acelea, care constau din elemente naționale deosebite și unesc în state elementele naționale înrudite, pe care organizația statului de odinioară le-a despărțit unele de altele”.

Astfel de politică ne vestesce nouă Grünwald Bela. Iertată ne este nouă, tuturor cetățenilor din Ungaria, nouă, membrilor națiunii ungurești, iertată ne este a ține la o astfel de politică, care desmembră statele existente, și în locul lor constituie altele? — Această este întrebarea.

Nu acesta este întrebarea, se va dice poate. Situațiunea este dată, nu ne putem crea alta după placul nostru. Aeolus a slobozită vânturile din butea sa, a-le readuce, a te feri dinaintea lor e cu neputință.

Cu îndrăsnă cred, că se poate dice, exprimându-mă după maniera lui Grünwald Bela, că aceasta este rădăcine. De ar trebui ori cât de mult să recunoștem, că ideea de naționalitate se ține de ideile dominante ale epocii noastre și ori cât de mult să lărgescă această idee punctul de rașim al lui Grünwald Bela, ar fi o rădăcine a crede, că în lumea de astăzi ideea aceasta s'ar fi prefăcută în sorțea națiunilor și în normativul unic și general al politicii statelor. Sub stindardul ideii de naționalitate s'au dus în deplinire mari lucruri, poate încă și altele sunt în curgere, der cu curagiu se poate susține și aceea, că lucrarea s'a împedecată, că nici acolo n'a avut succes deplin, unde a fost dusă în deplinire și în multe locuri s'au ivit astfel de pedeci, astfel s'au întorsă împrejurările, încât

se pare imposibil a putea eși la căpătîu cu principiul de naționalitate.

Sub stindardul ideii de naționalitate s'a realizat unitatea Italiei. Micele state italiene au încetat de a mai exista, Lombardia și Veneția s'au luat dela Austria. Aici așăderă s'a realizat deplin și în mare măsură decât nu desmembrarea, der destrămarea unui stat vechiu și uniunea elementelor înrudite.

Realizarea uniunii italiene este relativ cel mai deplin succes al ideii de naționalitate, decât v'e mai place așa: ea este cel mai strălucit succes între toate acelea, câte s'au realizat până acum. Pentru aceea însă încă nici aceasta nu se poate dice, că ar fi perfectă, o lucrare curată. Nizza și Savoia au trebuit să se dea Francei, Trentinul a rămas Austriei, Italia irredentă și pornirea dușmănoasă contra Francesilor sunt netăgăduite dovezi despre aceea, că cu principiul de naționalitate nu se poate ajunge definitiv la un căpătîu.

Tot sub firma principiului de naționalitate s'a dus în deplinire o mare operă în Germania. S'a delăturat influența Austriei, a unei astfel de puteri, care are multe alte interese, negermane; s'au grupat elementele curate germane, făcându-se înceteze de a mai exista multe state mărune independente; au fost cuprinse într'una elemente înrudite, care se țineau de alte state. Aici însă succesul a fost și mai puțin perfect. Incă s'a făcut, s'a făcut bine numai pe jumătate, călcăiul lui Achile și simburul încercărilor însă au rămas. O parte însemnată a Germaniei n'a fost cuprinsă în Germania unitară, din contră și-a acvitat cu forța elemente străine și inime, când a despăiat pe Franța și pe Dania; nici prin cugate nu-i trece, ca să estradeze pe Polonii din Posen, ba încă marele Bismarck află necesară aplicarea celor mai urgente normative de expulsare și tot soiul de presiuni, pentru ca pe teritoriul deja unit să realizeze uniunea limbistică; astfel face și în Alsacia. Poate se numi perfectă o lucrare, care face pe guverne să recurgă la astfel de regulamente forțate?

Acestea sunt operele s'evărșite ale ideii de naționalitate. Der chiar și acestea se pot ore privi ca și cum ar fi fost realizate de sentimentul național ce rezultă direct din natura și caracterul de limbă și de rasă? Ba mai mult la realizarea acelor opere au contribuit în măsură abundanță și astfel de factori, care nu se pot atribui sentimentului național; au contribuit năsuințele la independență, pofta de gloriă atată din partea masselor, cât și a singuraticilor, au contribuit toate acelea motive, care deja cu mult înainte de

Nici un cuvânt n'a mai eșit din gura lui Iancu față de asprele cuvinte ale gendarmului, el s'aruncă călare, stătând câtu gândindu-se, apoi dete pînă calului său, care sări în două picior, porni pe delu de vale, și loviturile copitelor calului se perdură în vișitul pârului de munte în noptea luminată de rașele aurse a lunei.

Cumunicându-se lui Schwarzenberg, care ședea ghemuit pe scaunul său, întempleră, s'a supărat foarte tare și a urmat între el și Grünne o aprigă dispută. Faptul este, că totă noptea au căutat după Iancu, spre a i se anunța audiența cerută pe 5 ore dimineața. Inse Iancu, căruia chiar și în noptea demenției sale de mai târziu îi svēgnea prin cap aducerea aminte de s'era aceea, se dusesse preste munți și preste văi.

Decă i s'a comunicat ori nu tînărului Domnitor afacerea așa cum în adevăr s'a petrecut, nu se scie.

În 28 Iulie împăratul, care sosise în Brașov, plecă de aci în Săcuime. În Seps-St.-Georgi a fost aclamat de mii de Săcu.

În anul 1852 apăsa asupra Ardea-

lului o atmosferă grea. Resunetul revoluțiunii tremura aci mai mult decât în Ungaria prin toate inimile. Umbre posomolite se lăsar pe inima tînărului împărat la vederea semnelor caracteristice ale anilor 1848 și 1849. Ecoul înăbușit al crucei lupte isbi chiar urechia tînărului împărat.

În anticamera salei de audiență din Clușiu se petrecu o scenă plină de emoțiune. O nobilă maghiară în doliu adănc leșină cu un strigăt cumplit. Creșu în spaima sa, că recunoșce între cei de față un bărbat, un conducător român, care într'o noptă grozavă a dat navală cu s'elbaticile cete asupra castelului ei, căruia i-au dat foc și i-au omorât bărbatul.

Era cinstit din partea foiletonistului, căruia îi place să insulte memoria nemuritorilor noștri băbați, să ne descrie măcar a mii parte din crușimele ceterlor Kossuthiste și ar fi fost destul.

Ce privește episodul despre Iancu, Moșii vor fi sciind mai bine decât așa s'a petrecut ori altfel cazul cu audiența.

ivirea ideii de naționalitate, din timpuri străbune au dat direcțiune omeniei și cari din timp în timp au causat schimbarea chartei staturilor.

(Va urma).

Intemplerări diferite.

Focu. Ionu Moldovanu, Ionu Telmeșanu și veduva Maria Dordea din Topercea au suferit din cauza unui incendiu o pagubă de 527 fl., dintre cari 200 fl. erau asigurați. În Mândra a ars șura plină cu bucate și coteșul de porci al lui Jacob Kokai; paguba e de 496 fl. În Egerpatak au ars 15 edificii.

Bole epidemice. În Birghiș au fost până la 5 Decemvre 37 persoane bolnave de bubat (vērșat), dintre care 4 s'au însănoșat, 33 au rămas în tratare medicală. În Poiana au fost până la 5 Decemvre 75 bolnavi de pojar, au murit 3, s'au însănoșat 9 și au rămas în tratare medicală 63. În Piana română până la 5 Decemvre au murit de vērșat negru 2 persoane, au rămas în tratare medicală 18. În Reves, din 16 bolnavi de difterită au murit 3, s'au însănoșat 7, au rămas 6 în tratare medicală.

O bandă de ucigași. Din Lugos se scrie: În Sacoșul unguresc (Magyar Szakos) au fost omorâți băcanul Bonyhady și nevastă-sa. Acest omor a condus la descoperirea unei serii de crime. Până acum au fost arestate 25 de persoane, care au luat parte la 5 omoruri, furturi și jafuri. Au fost descoperiți și făptuitorii crimei din Boldur, unde o familie întreagă românească, tata, mama, doi fii și o fiică au fost măcelăriți formal și casa lor jefuită. Șeful acestei bande organizate de ucigași era fostul jude al satului, care s'a și arestat.

Arătați de gendarmi. Neculae Ionu Popa din Bôita se duse să taie lemne în pădure, cum se dice, fără să aibă concesiune. Dându trunchilor drumul de vale, un bolovan mare se desteleni și era p'aci să omore o patrulă de gendarmi care trecea pe drum. Gendarmii făcură arătare contra lui, precum și în contra lui Ionu Juga și Neculae Șerbanu, tot din Bôita, cari pascu fără permisiune 300 de oi pe o costă.

Literatură.

Călindariul pe anul ordinar 1889, redigat și dat de „Societatea academică ortodoxă pentru literatură, retorică și musică bisericăscă în seminariul archidieceșan din Cernăuți” Preț 60 cr. v. a. Călindariul acesta, care cuprinde ca la 160 pag. format mare 8°, are următorul cuprins: Cronologia: Numărarea anilor dela diferite evenimente istorice, mai virtos însă de însemnate naționale; Păscălia anului 1889; Sărbătorile schimbătoare; Ajunurile anuale — socotite atatu pentru săriteni, cât și pentru apusen; Patronul țerei; Dilele normate pentru Bucovina și alte curți împărătesci; Ferile judecătorești; Partea calendaristică; Genealogia dinastiei împărătesci domnitoare în Austro-Ungaria (text român și ruten); Metropoliile ortodoxe-orientale din Austro-Ungaria; Archiepiscopia Bucovinei (șematismul clerului întreg); Autoritățile politice, de justiție, financiare, militare; Direcțiunea c. r. a buzurilor fondului bucovinean gr. or. religionar în Cernăuți; Institute de instrucțiune, publice și societăți; Posta și telegraf cu tariful; Scala de timbru în Austro-Ungaria; (Urmăz 2 pag. text ruten); Mersul trenurilor; a Băciuri (tărguri) în Bucovina și Galiți (1 pag. text ruten). În partea a doua urmăz un almanach, cuprindend portretul și biografia Maiestății Sale Monarchului; Portretul I. P. S. S. părintelui Archiepiscopu și Metropolit al Bucovinei și Dalmației Dr. Silvestru Morariu-Andrieș și o presă în onora lui de Al. Manasterschi în ambele texturi, o scurtă dare de semă despre jubileul de 70 de ani ai acestuia; Petru Rareș, novelă de N. Gane (cuprinde 21 pag.); Poesii de V. Simiganoschi, de S. Rodnărescu,

și de M. Eminescu. Povețe economice și medicinale (5 pag.); Anunțuri.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciul biuroului de coresp. din Pesta)

Berlinu, 21 Decemvre. Diarele declară că ședința de er a senatului din Paris e plină de însemnătate.

Parisu, 21 Decemvre. În Senatu își retrase Say propunerea, pe care o reluă boulangistul Naquet. Acesta îi împedecă prin larmă de a vorbi, er propunerea fu respinsă. (Say propusese adică, să se afișeze în totă țera vorbirea tipărită a senatorului Challemel-Lacour, despre care ni-se telegrafiasse er.)

București, 21 Decemvre. Camera deputaților a terminat desbaterea specială a răspunsului la mesagiu.

Belgradu, 21 Decemvre. Acum e sigur, că conducătorii principali ai radicalilor se întrepun puternic pentru primirea proiectului de constituțiune de cătră partidul lor.

NECROLOGU.

Sofia Davidu, elevă a școlii civile de fete din Sibiu, susținută de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român”, în etate de 13 ani, după un morbu scurt intern și-a dat blândul suflet în mâinile Creatorului, astăzi la 7 1/2 ore dimineața. Rămășițele pămâtesci ale scumpei defuncte se vor transporta Mercur în 19 Decemvre st. n. la 2 ore p. m. din edificiul Asociațiunii, Strada Morii Nr. 8, în cimiterul din suburbiul Iosefin spre odihnă eternă. Cuprins de cea mai adăncă durere, aducem această tristă și durerosă scire la cunoștința tuturor consăngenilor, amicilor și cunoșcitorilor.

Sibiu, în 17 Decemvre st. n. 1888.

Candinu Davidu, ca părinte. Maria, Sabina, Lucreția, Eugenia, ca surori. Ioanu, Candinu, Dămianu, ca frați.

Cursul pieței Brașov

din 20 Decemvre st. n. 1888.

Bancnote românești	Cump.	9.09	Vând.	9.12
Argint românești	„	9.—	„	9.05
Napoleon-d'or	„	9.61	„	9.65
Lire turcesci	„	10.90	„	10.92
Imperiali	„	9.90	„	9.92
Galbini	„	5.70	„	5.72
Seris. fonc. „Albina” 6%	„	101.—	„	—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusești	„	122.—	„	123.—
Discontu	„	6 1/2—8%	pe anu.	

Cursul la bursa de Viena

din 20 Decemvre st. n. 1888.

Renta de aur 4%	101.85
Renta de hărtă 5%	98.—
Imprumutul căilor ferate ungare	144.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	98.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	117.50
Bonuri rurale ungare	103.80
Bonuri cu clasa de sortare	103.80
Bonuri rurale Banat-Timiș	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.—
Bonuri rurale transilvane	104.—
Bonuri croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dija de vină unguresc	99.25
Imprumutul cu premiul unguresc	130.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.75
Renta de hărtă austriacă	81.80
Renta de argint austriacă	82.60
Renta de aur austriacă	109.95
Losuri din 1860	138.75
Acțiunile băncii austro-ungare	873.—
Acțiunile băncii de credit ung.	802.50
Acțiunile băncii de credit austr.	805.60
Galbeni împărătesci	5.75
Napoleon-d'or	9.60 1/2
Mărci 100 imp. germane	59.60
Londra 10 Livres sterlinge	121.53

Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

